

РЕШЕНИЕ

№ 1884

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 15.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **383** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. чл. 19, ал.7 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на „О. - Ф. Т. Л.“ Г.- Германия /О. FOOD T. L. G./, Германия с адрес на управление Е. Па-d, 854445 О., с V. No DE[ЕИК], с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], № 75, ет. 2 ап. 2 срещу Решение № Р. 3000-2272/12.12.2019г./32-360311, издадено от директора на ТД „Тракийска“.

В жалбата се поддържа, че с оспореното решение незаконосъобразно е отказано освобождаването на предоставения депозит за стока № 1/пресни домати/ по митническа декларация /МД/ с М. 19BG003010002655R9 с вносител дружеството-жалбоподател, като депозита е задържан за заплащане на вносното мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност (СВС) за процесните стоки. Посочва се, че неправилно с обжалваното решение са извършени корекции в МД, като са начислени лихви, за което е прието, че лихвения процент е “този който е в сила за операции по събиране на вземания съгласно националното законодателство“. В жалбата се релевират доводи, че обжалваното решение е постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон - отменителни основания по смисъла на чл. 146, т.3 и т.4 от АПК. Излагат се подробни съображения в тази насока.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Допълнителни

съображения за незаконосъобразност на оспореното решение развива в представени в срок писмени бележки. Претендира присъждане на направените по делото разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

Ответникът-директор на ТД „Тракийска“ към Агенция“Митници“, редовно призован се представлява от юрк. Г., който в съдебно заседание оспорва жалбата, с искане да се отхвърли, като неоснователна и да се потвърди обжалваното решение като законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка. Допусната е съдебна експертиза, изпълнена от вещо лице Л. Й., неоспорена от страните и приета от съда.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.03.2019г. в МБ-С. е регистрирана митническата декларация № М. 19BG003010002655R9, с вносител дружеството-жалбоподател, с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение, с цел крайно потребление пресни домати, тип кръгъл, с код по КН [ЕГН], с произход Р Турция, с нето тегло 6160кг. Декларирана е митническа стойност на стоката в размер на 16 908.04лв., преизчислена в €/100кг., в размер на 140,34 €/100кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 16.03.2019г. стандартна вносна стойност (СВС) за домати с произход от Р Турция е определена на 74.4 €/100кг.

С делегиран регламент (ЕС) 2017/891 е въведено изискване за сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня СВС. Ако вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от СВС, чл.75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, изисква вносителят да представи обезпечение. Обезпечението е в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня СВС (74,4 €/100 кг.).

С обжалваното решение е прието, че за процесната стока-пресни домати, тип кръгъл декларираната вносна митническа стойност-140,34 €/100кг. е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС -74,4 €/100кг., поради което митническите органи са определили обезпечение в размер на 3590,22лв., което е внесено изцяло от дружеството-жалбоподател, чрез пълномощника му в РБългария [фирма].

На 16.03.2019г. с писмо рег.№ 32-80174 дружеството-жалбоподател е уведомено че на основание чл. 75, § 5, ал.1 от Делегиран Регламент(ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на МД с М. 19BG003010002655R9 от 16.03.2019г. е необходимо да представи доказателства, че стоката, предмет на същата декларация е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 15.04.2019г. дружеството-жалбоподател, чрез пълномощника си [фирма] е представило доказателства - фактура за цената, на която е пласирана стоката от процесната партида. Съгласно представената фактура цялото количество от 6160 кг. пресни домати, тип кръгъл е продадено на цена 134€/100кг.

С оспореното решение е прието, че продажната цена на процесната стока-пресни домати, тип кръгъл от 134€/100кг. е по-ниска от цената на придобиване на същата стока, съгласно МД с М. 19BG003010002655R9 от 16.03.2019г., която е изчислена на

146,19 €/100кг. Въз основа на горното, митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване на внесеня депозит за стоката, като внесеня депозит в размер на 3590,22лв. е прието, че следва да се задържи за заплащане на вносни мита, на основание чл. 75, §5, ал.3 от Делегиран Регламент(ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-192118/02.07.2019г. дружеството-жалбоподател е уведомено, че предстои издаване на решение от директора на ТД „Тракийска“, с което за стоката, предмет на МД с М. 19BG003010002655R9 от 16.03.2019г. ще се постанови неблагоприятен резултат-възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл.75, § 5, ал.3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, като предоставеното обезпечение в размер на 3590.22 лв. ще бъде усвоено. Със същото писмо на дружеството е даден 30 дневен срок за изразяване на становище.

С молба вх. № 32-226279/02.08.2019г. дружеството-жалбоподател, чрез пълномощника си [фирма] е изразило становище, в което е посочило, че чл.75, §5, ал.3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 не поставя като условие за освобождаване на обезпечението, стоката да бъде продадена на цена по-висока от декларираната вносна митническа стойност, респективно, че Регламентът не въвежда изискване за доказване на положителен финансов резултат/печалба/ при реализацията на стоката. Изложени са съображения, че представените доказателства потвърждават реалността на покупната цена на стоката в РТурция, формирала декларираната митническа стойност. Посочени са и конкретните причини за реализираната продажба на загуба, които са свързани с дългосрочни търговски отношения с клиента му-търговска верига“Л. България“, на която е продадена процесната стока. Изтъкнато е, че в случаите на провеждане на рекламни кампании и продажба на стоките на промоционални цени, се получава така, че „Л. България“ закупува стоките от дружеството-жалбоподател на по-ниски цени, при което може да се получи така, че при конкретна сделка да е налице отрицателен финансов резултат/продажба на загуба/, но в дългосрочен план /на месечна база/, вносителят реализира положителен финансов резултат/печалба/ от другите продажби на по-високи цени.

С молба от 11.09.2019г., депозирана от [фирма]- пълномощник на жалбоподателя са представени писмени доказателства, в подкрепа на становището.

След преценка на представените доказателства и изразеното становище, директорът на ТД“Тракийска“ АМ е приел същото за неоснователно, за което в обжалваното решение са изложени подробни мотиви.

С обжалваното решение на основание чл.5, т.39 от Регламент (ЕС) 952/2013г. във вр. с чл.19, ал.7 от Закона за митниците и на основание чл. 22 от Регламент(ЕС) 952/2013г. във вр. чл. 19 от ЗМ е разпоредено извършване на корекции за стока № 1/1 от МД с М. 19BG003010002655R9 от 16.03.2019г. - пресни домати, тип кръгъл. На основание чл. 75, §5, ал.3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 е отказано освобождаване на представеното обезпечение в размер на 3590,22 лева и същото е задържано, като плащане на вносни мита. На основание чл. 75, § 6, ал.2 от Делегиран Регламент на (ЕС) 2017/891 е прието, че размерът на митото, който следва да бъде събран включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обръщение-16.03.2019г. до датата на събиране на дължимото мито, като лихвения процент е определен, съобразно националното законодателство.

При така установената фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, и при спазване разпоредбата на чл. 168, ал.1-3 от АПК за проверка на обжалвания

административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена в срок, от надлежна страна и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 ЗМ. Съгласно тази разпоредба, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 решения, взети без предварително заявление се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. В случая издателят на оспореното решение - с.д. директор на ТД „Тракийска“ е надлежно оправомощен за заеманата длъжност, съгласно Заповед № 3231/25.01.2019г. и заповед № №-6010/29.11.2019г. на директора на Агенция “Митници“ /л.87 от делото. Следователно, оспореното решение е издадено от компетентен орган и не е налице отменителното основание по смисъла на чл. 146,т.1 от АПК, за отмяна на обжалваното решение.

Обжалваното решение съответства на изискването за форма по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания /мотиви/ за издаването му, подписано е от неговия издател, с оглед на което не са налице отменителните основания по чл. 146,т.2 от АПК.

Съдът не констатира наличие на съществени процесуални нарушения при издаване на оспореното решение. Същото е издадено при спазване на общите изисквания на чл. 35 от АПК - след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, като дружеството е уведомено за предстоящото издаване на неблагоприятен за него административен акт, предоставена му е възможност да изрази становище и да представи доказателства относно коректността на декларираната вносна митническа стойност. Оспореният административен акт е издаден след обсъждане на представените доказателства и възражението на дружеството, което мотивирано е прието за неоснователно.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК.

По делото няма спор по фактите. Спорът е правен и касае тълкуването и приложението на чл. 75, § 5, ал. 3 и чл. 75, § 6, ал.2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията.

Съгласно чл.75 § 2 от ДР(ЕС) 2017/891, която разпоредба е приложена от митническите органи в оспореното решение „ако вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от стандартната вносна стойност(СВС), вносителят трябва да представи обезпечение, което е в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня СВС. В случая няма спор, че декларираната от жалбоподателя митническа стойност на внесената стока(пресни домати, тип кръгъл) от 140.34 €/100кг. е по-голяма с повече от 8% от определената за деня СВС за същата стока от 74,4€/ 100 кг., поради което и на основание чл. 75, §2 от ДР(ЕС)2017/891 на

Комисията, дружеството-жалбоподател е предоставило изискуемото от цитираната разпоредба обезпечение, определено от митническите органи в размер на 3590.22лв. за процесната стока (пресни домати, тип кръгъл).

Отказът на директора на ТД“Тракийска“ да освободи предоставения депозит за удовлетворяване на митническото задължение е обоснован с разпоредбата на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Съгласно тази разпоредба „предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита“. С обжалваното решение е прието, че представените от дружеството доказателства не удовлетворяват изпълнението на условията на вноса, тъй като дружеството е декларирало митническа стойност от 140,34€ /100кг за стоката пресни домати, тип кръгъл, за които митото е 0%+ 0€/100кг. При определената от ЕК за дата – 16.03.2019г. стандартна вносна стойност за домати с произход РТурция е 74,4 €/100кг., при което митото, което дружеството-жалбоподател би платил е 0%+ 29,80 €/100кг., равно на 3 590,22лв., внесени от жалбоподателя като обезпечение.

В обжалваното решение са изложени подробни съображения, обосноваващи отказа за възстановяване на внесенния депозит, като са обсъдени детайлно и доводите на дружеството, обосноваващи основателността на искането за възстановяване на внесенния депозит. Митническите органи са приели, че в случая дружеството-жалбоподател няма логична обосновка защо при СВС 74,4€/100кг. за домати, тип кръгъл, внос от Турция е закупил същата стока на цена-140,34 €/100кг., която стока след вноса е продал в търговска верига “Л.-България“ на по-ниска цена от митническата стойност (134 €/100 кг.), както и, че вносителят не е доказал, че декларираната от него по-висока цена не е завишена изкуствено, с цел избягване заплащането на дължимото мито. Прието е също така, че стоката няма други характеристики като напр. биопродукт, екстра качество, които да обосновават декларираната по-висока митническа стойност, в сравнение с определената СВС за същата стока.

Изложените съображения в обжалваното решение, се приемат от съда за основателни и законосъобразни, съответстващи на разпоредбите на чл. 75, § 2 и чл. 75, § 5, ал.1 и 3 от ДР(ЕС) 2017/891(цитирани и обсъдени по-горе), както и на разпоредбата на чл.181, § 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013г. Съгласно последната разпоредба Комисията с делегирани регламенти въвежда правила, с които да гарантира ефикасността на системата на входните цени, чрез проверка достоверността на декларираната стойност. На основание чл.181 от Регламент (ЕС) 1308/2013, Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията.

При установената разлика по-голяма от 8 % между СВС и декларираната митническа стойност на стоката, за вносителя съществува задължение съгласно чл. 75, §5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 да докаже достоверността на декларираната от него митническа стойност, като представи документи на каква цена е реализирал стоката на пазара на ЕС, тъй като зависимостта между размера на

митото и входната цена е обратно пропорционална. Колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратното. В случая, дружеството-жалбоподател, което носи доказателствената тежест, не е доказало с надлежни доказателства, че декларираната от него висока цена не е завишена с цел избягване заплащането на митата, при което законосъобразно с обжалваното решение е отказано освобождаване на внесеното обезпечение, като са начислени и дължими лихви. Настоящият състав споделя изводите на административния орган за липса на логично обяснение от страна на дружеството-жалбоподател да закупи процесната стока на цена-140,34 €/100кг.(при стандартна вносна стойност от 74,4 €/100кг.) и да я продаде в търговска верига "Л.-България" на цена -134 €/100 кг., която е по-ниска от митническата стойност на стоката. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че по-ниската цена, на която стоката е продадена се дължи на дълготрайни търговски отношения с посочената търговска верига, при което в периоди на т.н. „промоционални цени“, определена стока се продава на по-ниска цена, за сметка на друга стока, която се продава на по-висока цена. Тези съображения, както и твърденията, че следва да се отчете печалбата от търговска дейност не за конкретната продажба, а за по-дълъг период(месец, тримесечие) са ирелевантни с оглед предмета на спора и относимите разпоредби чл.75, § 5, ал.1 и 3 от ДР(ЕС)2017/891 и чл.181, § 1 от Регламент № 1308/2013г., коментирани в настоящото решение. След като жалбоподателят не е доказал с надлежни доказателства, че внесената стока с МД М. 19BG003010002655R9 от 16.03.2019г. е реализирана на пазара на Европейския съюз при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност, следва извод, че внесеното обезпечение се задържа за заплащане на дължимите мита. Като е отказал освобождаване на представеното обезпечение, административният орган е постановил законосъобразно решение, с което на основание чл. 75, § 6, ал.2 от ДР (ЕС) 2017/891 са начислени и дължими лихви.

По делото е допусната и приета съдебна експертиза с вещо лице Л. Й., който е дал заключение по поставените от жалбоподателя въпроси. Вещото лице е посочило, че жалбоподателя е договорил и платил процесната стока на цена от 140.34 €/100кг. с включени разходи по транспорта, а без включени такива – 130.00€/100кг. От приложените фактури е приел за установено, че цялото количество внесена стока-6160 кг е продадено на „Л. България“ при единична цена 1.34€, или 134€/100кг., както и, че е налице съответствие в данните за стойностите, посочени в документите приложени към молбата за възстановяване на депозита и тези, декларирани в процесната митническа декларация.

Вещото лице е приело, че митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, §2, б“в“ от Регламент(ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемането на Митнически кодекс на Съюза е 8 254евро или 135 € за 100 килограма, при което вноското мито, изчислено на база тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната МД – 16.03.2019г., следва да бъде 0%. Настоящият състав приема, че заключението на вещото лице е компетентно и вярно, но същото не променя правните изводи на настоящия състав за недоказаност от страна на жалбоподателя коректността на декларираната от него митническа стойност на процесната стока. По делото както вече се посочи няма спор по фактите. Същите са установени в хода на административното производство и не се оспорват от страните и са потвърдени от заключението и на вещото лице. Изчислението, направено от вещото лице на митническата стойност по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, §2, б“в“ от Регламент(ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемането на Митнически

кодекс на Съюза, не се приема от съда, като правилно. Искане в тази насока е заявено от жалбоподателя пред административния орган, който законосъобразно е приел същото за неоснователно, тъй като противоречи на дефиницията по чл. 73, буква „а“ от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на понятието „партида“ - стоки по една декларация за допускане за свободно обръщение, обхващаща единствено стоки от един и същ произход, попадащи под един единствен код по Комбинираната номенклатура(КН). В този смисъл е и разпоредбата на чл. 148, §1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, съгласно която обезпечението е еднократно и покрива една единствена операция за потенциално митническо задължение, а не декларациите, подадени за един месец. В този смисъл заключението на вещото лице е неотнормимо към предмета на спора.

По изложените съображения, настоящият състав приема жалбата за неоснователна. При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, във вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Същото следва да се присъди в размер на 200.00 лева, в съответствие с разпоредбата на чл.25 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно която, за защита по дела с материален интерес, възнаграждението е от 100-300 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „О. - Ф. Т. Л.“ Г.–Германия(О.-FOOD T. B. G.) – Германия, с адрес на управление Е. IIa-d, 85445, О., с V. No DE[EИК], с данъчен номер в България BG [ЕГН], представлявано от Н. Г. чрез адв. Г. Г., съдебен адрес: [населено място], [улица], № 75, ет. 2, ап. 2, срещу Решение № Р. 3000-2272/12.12.2019г./32-360311, издадено от директора на ТД Тракийска, с което е отказано освобождаване на предоставения депозит в размер на 3590,22лв. за стока № 1/1(пресни домати, тип кръгъл) по митническа декларация М. 19BG003010002655R9 от 16.03.2019г. и същият е задържан за плащане на вносни мита, като са извършени съответни корекции и са начислени лихви, с лихвен процент, съобразно националното законодателство.

ОСЪЖДА „О. - Ф. Т. Л.“ Г.–Германия (О.-FOOD T. B. G.) - Германия с адрес на управление Е. IIa-d, 85445 О., с V. No DE[EИК], с данъчен номер в България BG [ЕГН], представлявано от Н. Г., да заплати на ТД „Тракийска“ сумата от 200 лв. (двеста) лева, за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: